

בבית המשפט העליון

בש"פ 1519/19

לפני: כבוד השופט נ' סולברג

העוררים: 1. ראובן דדון
2. עוז דדון
3. רועי ישראל דדון

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטותיו של בית המשפט המחוזי בחיפה מיום 11.2.2019 ומיום 19.2.2019 במ"ת 29455-01-19 ומ"ת 43004-08-18 שניתנו על ידי כבוד השופט נ' סילמן

תאריך הישיבה: י' באדר ב' התשע"ט (17.3.2019)

בשם העוררים: עו"ד אורי בר עוז; עו"ד נדיר בראנסי

בשם המשיבה: עו"ד דגנית כהן-ויליאמס

החלטה

1. ערר על החלטות בית המשפט המחוזי בחיפה מיום 11.2.2019 ומיום 19.2.2019 במ"ת 29455-01-19 ומ"ת 43004-08-18 (השופט נ' סילמן), בגדרן הורה בית המשפט על מעצרו של העוררים עד תום ההליכים המשפטיים נגדם.

2. נגד העוררים הוגשו כתבי אישום, המייחסים להם ביצוע עבירות רצח, ניסיון לרצח, ועבירות של החזקה, נשיאה והובלה של נשק. כתב האישום נגד העורר 3, רועי דדון (להלן: רועי), הוגש ביום 20.8.2018, לאחר שהתייצב במשטרת ישראל ונעצר. כתב האישום נגד העוררים 1 ו-2, ראובן דדון ועוז דדון (להלן: ראובן ו-עוז), הוגש ביום 13.1.2019, לאחר שנעצרו במהלך פעילות מבצעית של משטרת ישראל. בצדם של כתבי האישום הגישה המדינה בקשות להורות על מעצר העוררים עד תום ההליכים המשפטיים נגדם. ביום 24.1.2019 הוגש כתב אישום מתוקן מאוחד.

3. על-פי כתב האישום המתוקן, ביום 5.10.2017 לפנות בוקר, התפתח עימות בין עוז לבין מספר אנשים, ששהו איתו במועדון לילה בחיפה, וכיניהם יוסי בן גרתי (להלן: יוסי). לאחר העימות, הגיעו יוסי ואביעד בן סימון ז"ל (להלן: המנוח) לביתו של עוז. יוסי החל לרדוף בריצה אחרי עוז, כשהוא אוחז בחפץ חד וצועק לעברו: "אתה מת היום". למחרת, בשעות הצהריים, התכנסו העוררים יחדיו, הם ומשפחותיהם, לארוחת חג. במהלכה, חלפה על פני הבית מכונית, שבה נהג אחד מחבריו של המנוח. לאחר מכן, ובהמשך לאירועי הלילה, החליטו העוררים לגרום למותם של המנוח וחבריו. בשעות אחר הצהריים באותו יום, עקבו העוררים, יחד עם קרוב משפחה נוסף, אחרי המנוח וחבריו, באמצעות מכוניותם. סמוך לשעה 17:15, לאחר שעצרו את מכוניתם בקרבת המקום בו שהו המנוח וחבריו, יצא ראובן מהמכונית והחל לירות לעבר המנוח וחבריו. במקביל, יצאו עוז ורועי במרדף אחר אותה חבורה, כשהם מצויידים בסכינים. כל זאת בכוונה לגרום למותם. עוז הצליח לתפוס את המנוח, ודקר אותו מספר פעמים באמצעות סכין. מיד לאחר מכן, הגיעו למקום רועי, שדקר את המנוח מספר דקירות נוספות, וראובן, שירה לכיוונו של המנוח שלוש פעמים לפחות. העוררים נמלטו מהמקום. המנוח הובהל לבית החולים, ומותו נקבע זמן קצר לאחר מכן.

4. בהחלטות מיום 11.2.2019 ויום 19.2.2019 נעתר בית המשפט המחוזי לבקשת המדינה והורה על מעצרו של העוררים עד תום ההליכים. בית המשפט סקר את עיקרי הראיות לכאורה, הקושרות את העוררים לאירוע הרצח. ראשית, קיומו של סכסוך אלים שיש בו כדי להקים מניע לרצח. שנית, מכונית בבעלותו של רועי, שנצפתה סמוך למקום הרצח, כשתי דקות לפני הרצח. המכונית זוהתה הן בעדויות, הן במצלמות אבטחה. בית המשפט תיאר גם את הראיות הנסיבתיות הקושרות בין העוררים למכונית, שעיקרן סמיכות זמנים בין מועד עזיבת העוררים את ארוחת החג לבין שעת הרצח; עדויות לפיהן נראו שלושה גברים שיוצאים מהמכונית; העובדה שהמכונית בבעלותו של רועי; והימצאות דם של רועי במכונית. שלישי, תיעוד אירוע הרצח במצלמות אבטחה ברחוב, שבו ניתן לראות שלושה אנשים המכתרים את המנוח, דוקרים אותו, ואחד מהם מבצע תנועת ירי לעברו. הצילומים לא מאפשרים זיהוי פנים, אך מספר עדים זיהו את העוררים על-פי מבנה גוף, תנועות וכו'. רביעית, בית המשפט עמד על ראיות נסיבתיות נוספות: שרידי ירי שאותרו במכונית; התנהלות העוררים, שנמלטו לזמן ממושך לאחר אירוע הרצח; ועמידתם של העוררים על זכות השתיקה במהלך החקירות. נוכח האמור קבע בית המשפט המחוזי, כי ישנן ראיות לכאורה המצביעות על כך שהעוררים ביצעו את המעשים המיוחסים להם בכתב האישום, והורה על מעצרו עד תום ההליכים המשפטיים נגדם.

5. מכאן הערר, בגדרו טוענים העוררים, כי בית המשפט המחוזי שגה כשקבע שישנן די ראיות לכאורה לצורך מעצר עד תום ההליכים. העוררים טוענים, כי לא ניתן לזהותם בצילומי מצלמות הרחוב, ולפיכך אין ראיות הקושרות אותם למכונית שנצפתה. עוד נטען, כי בית המשפט המחוזי נתן משקל רב מדי להודעות העדים שזיהו את העוררים על-פי מבנה גופם ותנועותיהם. העוררים הוסיפו, כי ישנן ראיות הסותרות את התרחיש המתואר בכתב האישום. כך, למשל, נטען כי ישנה ראיית ד.נ.א (D.N.A), שאינה משוייכת לעוררים אלא לאדם אחר, אשר מקורה בדגימת דם שנלקחה מעמוד הממוקם בזירת הרצח, ועל-פי התיעוד בצילומים, אחד המעורבים באירוע הרצח נגע בו. לשיטת העותרים, יש בראיה זו כדי לזכותם. כמו כן נטען, כי בית המשפט לא נתן דעתו על אופנוע שנצפה בצילומי אבטחה מספר דקות לאחר הרצח, עליו רכובים שני אנשים, אשר אחד מהם לבוש בבגדים התואמים לאדם שירה במנוח.

6. בדיון שנערך לפני ביום 17.3.2019 חזרו העוררים על טענותיהם והדגישו, כי ישנן ראיות המלמדות על תרחישים אפשריים שונים מהמתואר בכתב האישום. ב"כ המדינה סקרה את עיקרי הראיות שעל בסיסן נבנתה המסכת העובדתית בכתב האישום. הודגש, כי אמנם לא ניתן לזהות את פניהם של המעורבים בסרטון תיעוד הרצח, אולם עדויות הזיהוי המשלימות, שניתנו על-ידי בני משפחה וחברים המכירים את העוררים, הן מספיקות על מנת לקשור את העוררים למכונית ולזירת הרצח. אשר לטענת העוררים ביחס לראיית הד.נ.א הגיבה ב"כ המדינה, כי דגימת הדם לא בהכרח שייכת לאירוע, שכן היא נלקחה מעמוד הממוקם במרכז מסחרי, שעוברים בו אנשים רבים מדי יום. עוד נטען, כי אין בעובדה שלא אותר ד.נ.א של העוררים, כדי לשלול את נוכחותם במקום הרצח.

7. לאחר שנדרשתי לטענות הצדדים, אלו שבכתב ואלו שבעל-פה; ועיינתי בחומר הראיות שהוגש על-ידי המשיבה ובהחלטת בית המשפט המחוזי – באתי לכלל מסקנה כי דין הערר להידחות. מקובלת עלי קביעתו של בית המשפט המחוזי, כי ישנן די ראיות לכאורה המבססות יסוד סביר להוכחת עובדות כתב האישום. העוררים הביעו את השגותיהם ביחס למסכת הראייתית שהציגה המדינה, אך איך בהשגות אלה כדי לשנות מן המסקנה שישנן ראיות לכאורה ברף הנדרש לצורך מעצר עד תום ההליכים. מקובלת עלי עמדת בית המשפט המחוזי, כי לעדים בעלי היכרות מוקדמת עם העוררים יש יתרון על פני בית המשפט, בזיהוי העוררים בסרטון. טענות ביחס לראיות הנסיבתיות, מהימנות, היתכנות לתרחיש חלופי, כל אלה עניינם הוא לבית המשפט שידון בתיק העיקרי לענות בהם. בהעדר מחלוקת ביחס לקיומה של עילת מעצר; נוכח רמת האלימות הגבוהה המאפיינת את המעשים החמורים בהם מואשמים העוררים; ובהתחשב בעובדה

כי העוררים נמלטו למשך זמן רב לאחר אירוע הרצח – אין מקום להתערב בהחלטתו של בית המשפט המחוזי.

8. משאלו הם פני הדברים, הערר נדחה. העוררים ישהו במעצר עד תום ההליכים המשפטיים נגדם.

ניתנה היום, י"ג באדר ב' התשע"ט (20.3.2019).

ש ו פ ט